

Universitätsbibliothek Paderborn

**Svmma Totivs Theologiæ S. Thomæ Aqvinatis, Doctoris
Angelici Ordinis Prædicatorum**

Svpplementvm Tertiæ Partis

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Romae, 1619

Vtrum liceat viro repudiatam a se accipere? 5

urn:nbn:de:hbz:466:1-38817

telligitur quantum ad tempus nouæ legis, in quo di-
cta permisso est sublata: & sic etiam intelligitur
quoddam verbum Chrysost. * qui dicit quod qui se
cundum legem dimittit vxorem, quatuor facit inqui-
tates: quia quo ad Deum, existit homicida, in qua-
tum habet propositi occidendi vxorem, nisi eam
dimitteret: & quia dimittit non fornicantem, in quo
solo casu lex Euangelij vxorem dimittere permittit:
& similiter quia facit eam adulteram, & illum cui co-
pulatur.

Ad quinque dicendum quod quoddam gloss. inter-
linearis dicit, Polluta est & abominabilis: sed illius
iudicio qui quasi pollutam eam prius dimisit: & sic
non oportet quod sit polluta simpliciter. Vel dici-
tur polluta eo modo quo immundus dicebatur, qui
mortuum tangebat vel leprosum, non immunditia
culpe, sed cuiusdam irregularitatis legalis: unde &
sacerdoti non licebat viduam, aut repudiatam duce-
re in vxorem.

ARTIC. V.

Virum liceat viro repudiatam à se accipere?

284

A D quinque sic proceditur. Videtur, quod lice-
bat viro repudiatam à se, iterum accipere. Li-
cer enim corrigeret quod male factum est. Sed male
factum erat, quod vir vxorem repudiabat. Ergo lice-
bat hoc corrigeret reducendo vxorem ad se.

¶ 2 Præterea, Semper licuit peccanti indulgere,
cum sit morale præceptum, quod in omni lege ma-
net. Sed vir accipiendo vxorem repudiatam, ei pec-
canti indulgebat. Ergo hoc licitum erat.

¶ 3 Præterea, Deut. 24. ponitur pro causa quare
vxor repudiata non possit iterum accipi: quia pollu-
ta est. Sed repudiata non polluitur, nisi alterum vi-
rum ducendo. Ergo saltem ante quam alium virum
duceret, licebat eam accipere.

SED contra est, quod dicitur Deuter. 24. Non po-
terit prior maritus recipere eam, &c.

RESPONDEO dicendum, quod in lege de libello

QQ 4 regu-

repudiij duo erant permitta, scilicet dimittere vxorem, & vxorem dimissam alteri iungij: & duo præcepta, scilicet scriptura libelli repudiij, & quod iterum maritus repudians eam accipere non posse. Quod quidem, secundum eos qui primam opinionem tenent, factum fuit in poenam mulieris, quæ alteri nupst, & in hoc peccato polluta est. Sed secundum alios, ut vir non de facili vxorem repudiaret, quam postea nullo modo recuperare posset.

Ad primum ergo dicendum, quod ad illius malum impedimentum, quod committebat aliquis repudiando vxorem, ordinabatur quod vir vxorem repudiari assumere iterato non posset: & ideo diuinus ordinatum fuit.

Ad secundum dicendum, quod semper licuit indulgere peccanti quantum ad rancorem cordis, sed non quantum ad poenam diuinis taxatam.

Ad tertium dicendum, quod in hoc duplex est opinio. Quidam enim dicunt, quod licuit vxorem repudiatam viro reconciliari, nisi matrimonio alteri viro esset iuncta. Tunc enim propter adulterium cui se mulier voluntarie subdidit, in poenam dabatur ei, quod ad priorem virum non rediret. Sed quia lex uniuersaliter prohibet, ideo dicunt alii, quod etiam autem alteri nubaret, non poterat reuocari, ex quo repudiata erat: quia pollutio non intelligitur quantum ad culpam, sed ut dictum est*.

ARTIC. VI.

Vixum causa repudiij fuerit odium uxoris?

Ad sextum sic proceditur. Viderur, quod causa repudiij fuerit odium uxoris. Nam Malae. 2. dicitur, Cum odio habueris, dimitte. Ergo, &c.

¶ 2 Præterea, Deuter. 24. dicitur, Si non inuenierit gratiam ante oculos eius, propter aliquam fuditatem, &c. Ergo idem quod prius.

SED contra, Sterilitas & fornicatio magis contrariantur matrimonio, quam odium. Ergo illa potius debuerunt esse causa repudiij, quam odium.

¶ 4 Pr.

art. præc.
in resp.
ad 5.

285